

28.11.2018

JELENTÉS

az európai ombudsman 2017. évi tevékenységéről szóló éves jelentésről
(2018/2105(INI))

Petíciós Bizottság

Előadó: Eleonora Evi

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	15
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	19
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	20

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai ombudsman 2017. évi tevékenységéről szóló éves jelentésről (2018/2105(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai ombudsman 2017. évi tevékenységéről szóló éves jelentésre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 11., 15., 24. és 228. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 11., 35., 37., 41. 42. és 43. cikkére,
 - tekintettel a Szerződésekhez csatolt, a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a Szerződésekhez csatolt, a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó rendelkezésekről és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatra¹,
 - tekintettel a helyes hivatali magatartás európai kódexére, annak a Parlament által 2001. szeptember 6-án elfogadott formájában,
 - tekintettel a Parlament és az európai ombudsman között 2006. március 15-én kötött együttműködési keretmegállapodásra, amely 2006. április 1-jén lépett hatályba,
 - tekintettel az európai ombudsman tevékenységéről szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 220. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére (A8-0411/2018),
- A. mivel az európai ombudsman 2017. évi tevékenységeire vonatkozó éves jelentést 2018. május 22-én hivatalosan benyújtották a Parlament elnökéhez, és mivel az ombudsman, Emily O'Reilly jelentését 2018. május 16-án Brüsszelben ismertette a Petíciós Bizottság előtt;
- B. mivel az EUMSZ 24. és 228. cikke felhatalmazza az európai ombudsmant az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszásságokra vonatkozó panaszok átvételére;
- C. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 10. cikkének (3) bekezdése

¹ HL L 113., 1994.5.4., 15. o.

értelmében minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében, és a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni;

- D. mivel az EUMSZ 15. cikke kimondja, hogy „a jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalom részvételének biztosítása céljából az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával járnak el”, továbbá „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni”;
- E. mivel az Alapjogi Charta a megfelelő ügyintézéshez való jogról szóló 41. cikke kimondja többek között, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék”;
- F. mivel az Alapjogi Charta 43. cikke kimondja, hogy „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerint székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy jogosult az európai ombudsmanhoz fordulni az Unió intézményeinek, szerveinek, hivatalainak vagy ügynökségeinek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok esetén”;
- G. mivel az EUMSZ 298. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „feladataik ellátása során az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei egy nyitott, hatékony és független európai igazgatásra támaszkodnak”;
- H. mivel az ombudsman 2017-ben 447 vizsgálatot indított (ezekből 433 alapult panaszon és 14 volt hivatalból indított vizsgálat) és 363 vizsgálatot zárt le (ebből 348 panasz alapján és 15 hivatalból indított vizsgálatot); mivel a vizsgálatok többsége a Bizottságot érintette (256 vizsgálat, illetve 57,3%), nyomában az uniós ügynökségekkel (35 vizsgálat, illetve 7,8%), az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal (EPSO) (34 vizsgálat, illetve 7,6%), a Parlamenttel (22 vizsgálat, illetve 4,9%), az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) (17 vizsgálat, illetve 3,8%), az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF) (16 vizsgálat, illetve 3,6%) és az egyéb intézményekkel (67 vizsgálat, illetve 15%);
- I. mivel az ombudsman által 2017-ben lezárt vizsgálatok által leginkább érintett három probléma a következő volt: átláthatóság, elszámoltathatóság, valamint az információkhoz és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés (20,6%); szolgáltatási kultúra (16,8%) és az eljárási jogok tiszteletben tartása (16,5%); mivel ezeken túl a problémák között szerepeltek még a következők: etikai kérdések, az uniós döntéshozatali folyamatokban való nyilvános részvétel, a mérlegelési jogkör megfelelő gyakorlása többek között a kötelezettségzegési eljárásokban, az uniós ajánlati felhívásokkal, támogatásokkal és szerződésekkel kapcsolatos hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, a munkaerő-felvétel, valamint az uniós személyzeti ügyek megfelelő kezelése;
- J. mivel 2017-ben végzett stratégiai munkája keretében az ombudsmani hivatal négy

stratégiai vizsgálatot zárt le és négy újat nyitott meg a Tanács átláthatóságával, a volt európai biztosokat érintő „forgóajtó-jelenséggel”, a Bizottság weboldalainak a fogyatékosokkal élő személyek számára történő akadálymentesítésével és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) által végzett gyógyszerértékelésekkel összefüggő, a kérelmek benyújtását megelőző tevékenységekkel kapcsolatban; mivel 2017-ben az ombudsman nyolc stratégiai kezdeményezést indított el, többek között az Európai Tanács lobbitevékenységének átláthatóságával, az európai polgári kezdeményezés fejlesztésével, valamint a különböző uniós intézményeknél és szerveknél alkalmazandó, a „forgóajtó-jelenségre” vonatkozó szabályokkal kapcsolatban, továbbá hat stratégiai kezdeményezést zárt le;

- K. mivel az EU továbbra is megalapítása óta a legsúlyosabb gazdasági, szociális és politikai válsággal néz szembe; mivel az EU megítélését még inkább rontja, hogy az uniós intézmények – az egyéb jelentős belső etikai problémák mellett – nem képesek eredményesen kezelni az átláthatóság hiányát az uniós döntéshozatali eljárás és a lobbitevékenységek terén;
- L. mivel 2017-ben továbbra is az uniós dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása és a kapcsolódó átláthatósági problémák tették ki az európai ombudsman vizsgálatainak legnagyobb hányadát;
- M. mivel a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérések gyakran időérzékenyek, az ombudsman elindította egy gyorsított eljárás kísérleti fázisát;
- N. mivel az ombudsman döntő szerepet játszik az uniós intézmények elszámoltathatóságának, valamint az uniós igazgatási és döntéshozatali folyamatok lehető legnagyobb átláthatóságának és pártatlanságának biztosításában, a polgárok jogainak sikeres védelme érdekében, így növelve az Unióba vetett bizalmukat, illetve az Unió demokratikus életében való szerepvállalásukat és részvételüket;
- O. mivel a Bíróság megállapította, hogy a nyilvánosság és az átláthatóság elve elválaszthatatlan az uniós jogalkotási eljárásoktól, és hogy a jogalkotási eljárás hatékonysága és integritása nem gyengítheti a nyilvánosságnak és átláthatóságnak az említett eljárás alapjául szolgáló elvét; mivel a Bíróság egyértelmű útmutatást adott ebben a kérdésben, például a T-540/15. sz. ügyben hozott 2018. március 22-i ítéletében;
- P. mivel az ombudsman panaszon alapuló egyéves vizsgálatot végzett az EKB elnökének a G30-csoportban (G30-ak) való tagságával kapcsolatban, amely magánszervezet tagjai közé olyan bankok képviselői tartoznak, amelyek közvetlen vagy közvetett felügyeletét az EKB látja el; mivel az ombudsman azt ajánlotta, hogy az EKB elnöke szüntesse meg a G30-csoportban való tagságát;
- Q. mivel az ombudsman megvizsgálta az azzal kapcsolatos panaszokat, hogy a Bizottság hogyan kezeli a korábbi biztosok megbízatásukat követő foglalkoztatását; mivel az ombudsman már megállapította, hogy hivatali visszásságnak minősül, hogy a Bizottság nem hozott konkrét határozatot a Bizottság korábbi elnöke, José Manuel Barroso ügyében; mivel az Etikai Bizottság a Barroso-ügyben arra a következtetésre jutott, hogy nincs elegendő alap a jogi kötelezettségek megsértésének megállapítására, tekintetbe véve a korábbi bizottsági elnök írásbeli nyilatkozatát, miszerint nem kapott megbízást arra, hogy a Goldman Sachs érdekében lobbizzon és ez nem is állt szándékában;

- R. mivel a pénzügyi válság gazdasági és szociális válságot is magával hozott, kétségeket támasztva az európai intézményekkel szemben;
- S. mivel 2017. október 25-én a Bizottság korábbi elnöke, José Manuel Barroso és a Bizottság jelenlegi alelnöke között találkozóra került sor, amely a Goldman Sachs befektetési bankkal való hivatalos találkozóként került nyilvántartásba; mivel az ombudsman megjegyezte, hogy nem világos a találkozó pontos jellege; mivel az ombudsman kiemelte, hogy érthetőek az azzal kapcsolatos aggályok, hogy a korábbi elnök előző pozícióját és volt kollégáival való kapcsolatait befolyás gyakorlására és információszerezésre használja fel; mivel ez az ügy rendszerszintű problémákat vet fel a Bizottságnak az ilyen esetek kapcsán alkalmazott általános megközelítése és az Etikai Bizottság függetlenségének mértéke tekintetében; ezért kiemeli, hogy uniós szinten szigorúbb szabályokra van szükség az uniós ügynökségek közötti érdekellentétek megakadályozása és szankcionálása céljából;
- T. mivel az ombudsman 2017 márciusában stratégiai vizsgálatot indított a Tanács nyitottságával és elszámoltathatóságával kapcsolatban; mivel az ombudsman hivatali visszasságot állapított meg azzal kapcsolatban, hogy a Tanács nem tünteti fel azon tagállamok kilétét, amelyek állást foglalnak egy adott jogalkotási eljárásban, és nem biztosít átláthatóságot a jogalkotási dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés tekintetében, például azért, hogy aránytalanul sok dokumentumot lát el a „LIMITE” (nem terjeszthető) megjelöléssel; mivel 2018. május 17-én az ombudsman különjelentést küldött a Parlamentnek a Tanács jogalkotási munkája elszámoltathatóságának és átláthatóságának javításáról szóló vizsgálatáról;
- U. mivel a nemzeti kormányok álláspontja iránti nagyobb nyitottság segíthet a „Brüsszel hibáztatása” jelenség mérséklésében, amely torz képet mutat az uniós jogszabályok elfogadásának módjáról, és erősíti az euroszkeptizmust és az EU-ellenes érzéseket”;
- V. mivel az ombudsman vizsgálatot folytatott azzal kapcsolatban, hogy az EBB által a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében alkalmazott átláthatósági politika nem felel meg az uniós és nemzetközi szabályoknak;
- W. mivel az uniós intézmények, ügynökségek és szervek közötti érdekellentétek megfelelő megelőzése létfontosságú a megfelelő ügyintézés garantálásához, valamint a polgárok uniós döntéshozatalba vetett bizalmának erősítéséhez; mivel az ombudsman stratégiai vizsgálatot indított arra vonatkozóan, hogy a Bizottság miként ellenőrzi, hogy különleges tanácsadói nincsenek-e összeférhetlenségi helyzetben, hiszen gyakran egyidejűleg dolgoznak magánszektorbeli ügyfeleknek is;
- X. mivel az ombudsman megvizsgálta a polgárok panaszait, amelyekben kifogásolták, hogy a Bizottság nem hoz időben határozatot a határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű igénybevitelével kapcsolatos jogsértési ügyekben; mivel az évek során számos tagállamban lényegesen megnövekedett az atipikus és ideiglenes foglalkoztatási szerződések száma, ami kérdésessé teszi az európai munkajog végrehajtását és a Bíróság ítélezési gyakorlatát;
- Y. mivel az uniós intézményeknek, ügynökségeknek és hivataloknak különösen polgár- és szolgáltatásközpontú szemléletmódot kell alkalmazniuk az emberi egészség védelmével és az emberek, az állatok és a növények biztonságával kapcsolatos határozatok

tekintetében, és megfelelően kell kezelniük a nyilvánosságnak a tudományos adatok gyűjtése és értékelése terén a teljes átláthatósággal, függetlenséggel és pontossággal kapcsolatban felmerülő aggályait; mivel az uniós szinten felhasznált tudományos adatok és az alkalmazott eljárások – amelyek többek között géntechnológiával módosított szervezetek, peszticidek és glifozát engedélyezéséhez vezettek – jelentős kritikákat és széles körű nyilvános vitát váltottak ki;

- Z. mivel a Bizottság eddig még nem hajtotta végre az ombudsmannak a dohányiparral való megállapodásaira vonatkozó ajánlásait, ilyen módon nem biztosítja a dohányzás visszaszorításáról szóló WHO-keretegyezmény szerinti kötelezettségeivel összhangban álló teljes átláthatóságot;
 - AA. mivel az ombudsman világos gyakorlati ajánlásokat tett közzé a köztisztviselők lobbistákkal való kapcsolattartására vonatkozóan, és törekedett arra, hogy ezeket az ajánlásokat jobban megismerjék a Tanácson és a Bizottságon belül;
 - AB. mivel az ombudsman hivatala a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CPRD) végrehajtására létrehozott uniós keret részét képezi, amelynek feladata az egyezmény uniós intézmények szintjén történő végrehajtásának védelme, előmozdítása és ellenőrzése;
 - AC. mivel az ombudsman vizsgálatot végzett arról, hogy hogyan történt Martin Selmayr kinevezése a Bizottság főtitkárává, aki akkor a Tanács elnökének kabinetfőnöke volt; mivel az ombudsman hangsúlyozta, hogy a Bizottság úgy tett, mintha sürgősen szükség lenne a főtitkári pozíció betöltésére, és ezzel indokolta, hogy nem tett közzé álláshirdetést, főtitkárhelyettes-kiválasztási eljárást pedig nem a szerepkör betöltése érdekében szervezett, hanem hogy Martin Selmayr gyorsan, kétlépéses kinevezéssel főtitkár lehessen; mivel Martin Selmayr kinevezésével kapcsolatban az ombudsman négy rendbeli hivatali visszásságot talált abból eredően, hogy a Bizottság nem követte megfelelően az alkalmazandó szabályokat, azok tartalmától és szellemétől is eltérve;
 - AD. mivel az uniós ombudsman munkája tökéletesen kiegészíti a különböző nemzeti és regionális ombudsmanok munkáját; mivel az Ombudsmanok Európai Hálózatán belül az európai ombudsman felügyelete alatt folytatott eszmecsere és munkájuk összehangolása nagyon pozitív törekvés annak biztosítására, hogy minden uniós polgár és lakos valamennyi szinten jogosult legyen a megfelelő ügyintézéshez;
 - AE. mivel az európai ombudsman jelenlegi alapokmányát legutóbb a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt frissítették; mivel azóta új elvárások fogalmazódtak meg az uniós polgárok körében a megfelelő ügyintézés és az ombudsman szerepét illetően, különösen a dokumentumokhoz való hozzáférés, a visszaélések bejelentése és a zaklatás tekintetében, valamint annak biztosítása terén, hogy a Bizottság méltányosan és pártatlanul kezelje az európai polgári kezdeményezések elfogadhatóságát;
1. jóváhagyja az európai ombudsman által a 2017-es évre előterjesztett éves jelentést; megállapítja, hogy világos és könnyen érthető stílusban kiemeli az ombudsman 2017-es munkájával kapcsolatos legfontosabb tényeket és adatokat;
 2. gratulál Emily O'Reillynek az uniós igazgatás minőségének, valamint a polgároknak nyújtott szolgáltatások hozzáférhetőségének és minőségének javítására irányuló kiváló

munkájához és konstruktív erőfeszítéseikhez; megerősíti, hogy határozottan támogatja a polgárok és az európai demokrácia érdekében az ombudsman által végzett tevékenységeket;

3. üdvözlö az ombudsman „A következő lépések 2019-ig” elnevezésű ötéves stratégiáját, amelynek célja az ombudsmani hivatal hatásának és láthatóságának a növelése, valamint szoros kapcsolatok kiépítése az Unió intézményeivel, ügynökségeivel és szervezeteivel, a polgárok érdekeinek jobb képviselete érdekében;
4. nagy aggodalommal állapítja meg, hogy az ombudsman által 2017-ben kezelt ügyek legnagyobb hányadát még mindig az átláthatósággal és elszámoltathatósággal kapcsolatos vizsgálatok, többek között az információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló vizsgálatok tették ki, melyeket az uniós ügynökségekkel és egyéb szervekkel kapcsolatos panaszok követtek;
5. üdvözlö az ombudsman arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az uniós intézmények dolgozóit kitüntesse a 2017. évi „Gondos ügyintézés” díjjal, különösen az Európai Bizottság Egészségügyi Főigazgatóságát a ritka betegségekben szenvedő betegekért végzett tevékenységéért;
6. hangsúlyozza a maximális átláthatóság és nyilvános hozzáférés fontosságát az uniós intézmények dokumentumai tekintetében; kiemeli az ombudsman módszeres munkáját, melynek során eseti megközelítés alapján, és a saját kezdeményezésű vizsgálatok számának növelésével derítette fel a visszásságokat;
7. megköszöni az ombudsmannak és munkatársainak a Petíciós Bizottsággal való jó együttműködését, amelyet megbecsülés és tartalmi pontosság jellemzett;
8. kiemeli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló uniós jogszabály frissítésre szorul; ismételten szorgalmazza az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálatát annak érdekében is, hogy az ombudsman könnyebben ellenőrizni tudja, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság biztosítja-e a dokumentumaikhoz való hozzáférést; üdvözlö az ombudsman által bevezetett, a dokumentum-hozzáférési kérésekkel kapcsolatos gyorsított panaszkezelési eljárást;
9. hangsúlyozza, hogy demokratikus jogaik teljes körű gyakorlása érdekében a polgároknak lehetőséget kell biztosítani az Unió demokratikus életében való részvételre, az uniós intézmények döntéshozatali eljárásainak részletes nyomon követésére, valamint az összes releváns információhoz való hozzáférésre;
10. hangsúlyozza, hogy az ombudsman fontos szerepet tölt be az uniós jogalkotási eljárások jobb átláthatóságának és elszámoltathatóságának biztosításában, a polgárok bizalmának növelése érdekében, nemcsak az egyes jogi aktusok jogszerűsége, hanem a döntéshozatali eljárás egészének legitimitása tekintetében is;
11. kéri, hogy vizsgálják felül a Tanács „LIMITE” megjelöléssel ellátott dokumentumokra vonatkozó belső iránymutatásait, amelyek nem rendelkeznek szilárd jogalappal, hogy megfeleljenek annak az elvnek, amely szerint „LIMITE” megjelöléssel kizárólag azok a dokumentumok láthatók el, amelyeknek még nincs szerzőjük és nincsenek kihatással a jogalkotási eljárásra;

12. elismeri, hogy a lehető legnagyobb átláthatóságra van szükség az uniós döntéshozatali eljárás során, és üdvözli, hogy az ombudsman vizsgálja a három fő uniós intézmény közötti informális tárgyalások („háromoldalú egyeztetések”) szokásos gyakorlatát; támogatja a háromoldalú egyeztetések valamennyi dokumentumának közzétételét, a Bíróság döntéseinek megfelelően;
13. határozottan úgy véli, hogy további késedelem nélkül végre kell hajtani az ombudsmannak az EBB átláthatósági politikájára vonatkozó ajánlásait; felhívja az EBB-t, hogy haladéktalanul kezdje el a – többek között csalási és korrupciós ügyek közben és után indított – könyvvizsgálatok, ellenőrzések és vizsgálatok során gyűjtött információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó vélelem megszüntetését;
14. kéri, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) csoport tájékoztatáspolitikai irányelvei biztosítsanak egyre magasabb szintű átláthatóságot az árképzési politikájával és az irányító szerveivel kapcsolatos irányadó elvek tekintetében; kéri, hogy tegyék közzé az EBB csoport irányító bizottsága üléseiről készült jegyzőkönyveket;
15. hangsúlyozza, hogy az uniós jogalkotási eljárás során rögzíteni kell, valamint időben és hozzáférhető módon nyilvánossá kell tenni a tagállamok álláspontjait a Tanácson belül, mivel a demokratikus legitimitás elvén alapuló rendszerben a társjogalkotóknak felelniük kell tetteikért a nyilvánosság előtt; úgy véli, hogy a nemzeti kormányok uniós jogszabályokra vonatkozó álláspontját illetően a Tanács nagyobb elszámoltathatósága, többek között a jogalkotási dokumentumok nyilvánosságra bocsátása a jogalkotási folyamat során, elősegítené a döntéshozatali folyamat átláthatóságának hiányával kapcsolatos problémák kezelését és a „Brüsszel hibáztatása” jelenség mérséklését olyan döntésekkel kapcsolatban, amelyeket végsősoron maguk a tagállamok hoztak; határozottan kéri, hogy a Tanács az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésének értelmében vizsgálja felül a bizalmas kezelésre vonatkozó politikáját annak érdekében, hogy munkája során a legmagasabb szintű átláthatóságot biztosítsa;
16. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a lehető legnagyobb átláthatóságot és a dokumentumokhoz és információkhoz való teljes hozzáférést, különös tekintettel a beérkezett petíciókkal kapcsolatos EU Pilot eljárásokra, valamint biztosítson teljes átláthatóságot és teljes hozzáférést a már lezárt EU Pilot, illetve kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatban;
17. sürgeti az ombudsmant, hogy folytassa a bizottsági szakértői csoportok rendszerével kapcsolatos reform végrehajtásának ellenőrzését annak biztosítása érdekében, hogy a szakértői csoportok valamennyi tevékenységük elvégzése során maradéktalanul betartsák a jogilag kötelező erejű szabályokat és biztosítsanak maximális átláthatóságot, valamint jelentsék be és vizsgálják ki az összeférhetetlenség lehetséges eseteit; úgy véli, hogy függetlenségük mértékének felméréséhez az összes csoport alapos értékelésére és ismeretére van szükség a közérdek szolgálata, illetve az uniós döntéshozatali folyamatok hozzáadott értékének biztosítása érdekében; úgy gondolja, hogy a szakértői csoportok összes tagjának szerepelnie kell az átláthatósági nyilvántartásban;
18. ismételten kéri egy központi átláthatósági platform létrehozását minden uniós intézmény és ügynökség számára;

19. támogatja az ombudsman arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy javítsa az uniós lobbitevékenységek átláthatóságát; hangsúlyozza, hogy megfelelő jogalkotási aktust kell elfogadni annak érdekében, hogy az uniós átláthatósági nyilvántartás kötelező legyen és jogilag kötelező érvényűvé váljon valamennyi uniós intézmény, ügynökség és érdekvédelmi képviselő számára, ezáltal biztosítva a lobbizás teljes körű átláthatóságát;
20. hangsúlyozza, hogy rendszeresen frissíteni, és nagymértékben javítani kell az uniós átláthatósági nyilvántartásban szereplő adatok pontosságát, beleértve a lobbitevékenységet folytató ügyvédi irodák arra vonatkozó kötelezettségét, hogy minden ügyfelüket be kell jelenteniük; hangsúlyozza, hogy a lobbisták befolyására vonatkozó valamennyi információt ingyenesen, közérthető és könnyen hozzáférhető formában kell a nyilvánosság rendelkezésére bocsátani; úgy gondolja, hogy biztosítani kell valamennyi érdekképviselő finanszírozásának teljes átláthatóságát; szorgalmazza minden olyan szervezet kizárását az átláthatósági nyilvántartásból, amely megsérti a „forgóajtó-jelenségre” vonatkozó szabályokat;
21. kiemeli az ombudsman azon megállapításait, amelyek szerint az EKB elnökének a G30-as csoportban fenntartott tagsága hivatali visszásságnak minősül, mivel az EKB magánpénzügyi érdekektől való függetlensége sérülhet; hangsúlyozza, hogy az EKB Igazgatóságának tagjai elvileg nem lehetnek egyszerre olyan fórumok vagy más szervezetek tagjai, amelyekben az EKB által felügyelt bankok igazgatósági tagjai is részt vesznek. tudomásul veszi az ombudsman 2018. január 15-i ajánlásait az EKB elnökének és döntéshozó szerveinek a G30-csoportban való részvételéről, és sürgeti az EKB-t, hogy módosítsa a vonatkozó szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a gyakorlatban a legszigorúbb etikai és elszámoltathatósági normákat alkalmazzák;
22. úgy véli, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az átláthatóság, az etika és a jogállamiság elveit Martin Selmayr új bizottsági főtitkárrá történő kinevezésére szolgáló eljárás során; erősen nehezményezi a Bizottság azon döntését, hogy megerősítette Martin Selmayr kinevezését új főtitkárként, és ezzel figyelmen kívül hagyta az unió polgárainak kiterjedt és széles körű kritikáit, valamint azt, hogy ez az Európai Unió egészének hírnevét csorbította; hangsúlyozza, hogy Martin Selmayrnek le kell mondania a Bizottság főtitkári posztjáról, és felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki új eljárást a főtitkári kinevezéshez, amely biztosítja az átláthatóság, az etika és a jogállamiság legmagasabb szintű normáinak betartását;
23. felhívja az ombudsmant, hogy folytassa az uniós intézményeken belüli etikai szabályok szigorítására irányuló munkáját a „forgóajtó-jelenség” problémájának megoldása, valamint az összes kapcsolódó információ teljes átláthatóságának garantálása érdekében, ideértve az összes érintett uniós vezető tisztviselő nevének gyors közzétételét; érdeklődve várja az ombudsman azzal kapcsolatos vizsgálatát, hogyan hajtja végre a Bizottság a „forgóajtó-jelenség” esetei kezelésének javítására vonatkozó iránymutatásait és javaslatait, beleértve az ilyen helyzetek és a lehetséges visszaélések megelőzését és szankcionálását célzó törvényi szabályozások elfogadásának lehetőségét;
24. határozottan úgy véli, hogy az uniós intézményekben, ügynökségekben és szervezetekben szigorúbb, egyértelmű és könnyen alkalmazható erkölcsi és etikai szabályokat és normákat kell alkalmazni a tisztességes és körültekintő magatartásra

- vonatkozó kötelezettség tiszteletben tartása, valamint a magánszektornal való összeférhetlenség kizárásának biztosítása érdekében; úgy véli, hogy ezeket a szabályokat és normákat jogalkotási aktusokra kellene alapozni; tudomásul veszi a biztosokra vonatkozó frissített magatartási kódexet, amely 2018 februárjában lépett érvénybe, és szigorúbb várakozási időszakokat vezetett be; úgy véli azonban, hogy a hivatali időszakot követő értesítési időszakokat növelni kell;
25. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a helyes hivatali magatartás jelenlegi kódexének tényleges korszerűsítésére, egy erre vonatkozó, kötelező erejű rendelet elfogadása révén;
26. úgy gondolja, hogy a Bizottság korábbi elnöke, José Manuel Barroso és a Bizottság jelenlegi alelnöke közötti, a Goldman Sachs-szal való hivatalos találkozóként nyilvántartásba vett találkozó is azt bizonyítja, hogy mindenképpen felül kell vizsgálni a jelenlegi szabályokat és gyakorlatokat a biztosokra a megbízatásuk alatt és után egyaránt vonatkozó feddhetetlenség követelmények szigorítása érdekében;
27. ismét felhívja a Bizottságot, hogy garantálja a korábbi biztosok által a hivatali idejüket követően betöltött állások proaktív közzétételét és teljes átláthatóságát; felhívja a Bizottságot az Etikai Bizottság teljesen független elszámoltathatóságának biztosítására, és arra ösztönzi az ombudsmant, hogy továbbra is állapítsa meg és jelentse be az Etikai Bizottság tagjai körében előforduló összeférhetlenség lehetséges eseteit;
28. gratulál az ombudsmannak a Tanács jogalkotási folyamatáról szóló stratégiai vizsgálatáért (OI/2/2017/TE), és sajnálja, hogy a Tanács nem reagált annak eredményeire a határidőn belül; megállapítja, hogy ez sajnos visszatérő téma, amely folyamatosan megjelenik az ombudsmannak benyújtott panaszokban is; úgy véli azonban, hogy az Unió demokratikus élete és a szerte a kontinensen élő polgárok hatékony részvétele szempontjából komolyan kell venni ezt a problémát, mert hátráltatja az alkotmányos szerződések és az Alapjogi Charta végrehajtását; tudomásul veszi ezzel kapcsolatban az ombudsman egy közelmúltbeli ügyben (1272/2017/LP – a Tanács nem hajlandó hozzáférést biztosítani a Jogi Szolgálat véleményéhez az átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás tekintetében) tett megállapításait, melyekben arra utalt, hogy a kérdés az intézményi egyensúly elvét veszélyezteti, és sérti a jóhiszemű, kölcsönös együttműködés alapvető gyakorlatát; rámutat arra, hogy a kérelem elutasítása után nem lehet eseti alapon utólagos ellenőrzéseket végezni;
29. kiemeli, hogy jelentős változtatásokat kell elfogadni a különleges tanácsadókra vonatkozó összeférhetlenségi szabályok tekintetében; konkrétan arra is felkéri a Bizottságot, hogy teljes mértékben hajtsa végre az ombudsman ajánlásait azáltal, hogy teljes átláthatóságot és proaktív megközelítést alkalmaz a különleges tanácsadók kinevezése előtti és utáni esetleges összeférhetlenség értékelésével kapcsolatban, valamint gondoskodjon róla, hogy a polgárok teljes mértékben hozzáférjenek a különleges tanácsadókra vonatkozó valamennyi fontos információhoz;
30. örül, hogy az ombudsman folyamatosan érdeklődik az intézmények személyzetével kapcsolatos problémák iránt, és kiemeli a megkülönböztetett állapotból származó diszkrimináció csökkentésének a fontosságát; ismételten kiemeli az ombudsmannak az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) uniós delegációiban alkalmazott fizetetlen

gyakornokokról szóló megállapításainak fontosságát (454/2014/PMC eset), valamint az ajánlást, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megfelelően megfelelő juttatást kell fizetni a gyakornokoknak; sajnálatosnak tartja, hogy más uniós intézmények is ugyanezt, a fizetetlen gyakornokokat alkalmazó jogellenes gyakorlatot követik, amely nem biztosít tisztességes lehetőségeket a fiatalok számára, noha a munka megegyezik egy alkalmazottéval, így a fiatal szakemberek a munkájukért kapott megfelelő díjazás hiányában nem rendelkeznek elegendő pénzügyi forrással saját maguk fenntartásához, és nem részesülnek megfelelő díjazásban szolgálataikért; felhívja a figyelmet arra, hogy a gyakornokok helyzetével kapcsolatos hiányosságok más területen is tapasztalhatók, pl. nincsenek szexuális zaklatás jelentésére szolgáló rendszerek az Unió ügynökségeinél; ezért felhívja az ombudsmant, hogy kezdeményezzen általános stratégiai vizsgálatot a gyakornokok helyzetére vonatkozóan;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy munkáját tegye teljes mértékben átláthatóvá azáltal, hogy a dohánylobbistákkal vagy jogi képviselőikkel való találkozóiáról az interneten közzétesz minden adatot, valamint a találkozókra készített minden jegyzőkönyvet, összhangban a dohányzás visszaszorításáról szóló WHO-keretegyezmény szerinti kötelezettségeivel;
32. ösztönzi az ombudsmant, hogy kövesse nyomon az uniós tisztviselők érdekképviselőkkel való kapcsolattartására vonatkozó ajánlások végrehajtását, valamint képzések, szemináriumok és kapcsolódó támogató intézkedések révén továbbra is gondoskodjon arról, hogy az uniós személyzet tagjai valamennyi uniós intézményben megismerjék ezeket az ajánlásokat;
33. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság a határozott idejű munkaszerződések magán- és állami szektorban egyaránt tapasztalható visszaélésszerű igénybevételével kapcsolatos kötelezettségszegési eljárások terén késedelmeket halmozott fel, ami állandósította a munkavállalói jogok megsértését a tagállamokban; felhívja az ombudsmant, hogy kövesse nyomon a szóban forgó ügyet annak érdekében, hogy hatékonyan érvényesítsék a polgárok jogait;
34. támogatja az ombudsman szerepét abban, hogy proaktív és átlátható politika alakuljon ki valamennyi uniós ügynökségnél; ösztönzi az ombudsmant, hogy továbbra is kíséreljen figyelemmel minden uniós ügynökséget annak biztosítása érdekében, hogy az átláthatóság tekintetében megfeleljenek a legszigorúbb normáknak és garantálják a nyilvánosság dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférését, különös tekintettel az emberi egészség védelmével kapcsolatos eljárásokra és tevékenységekre;
35. sürgeti az ombudsmant, hogy indítson stratégiai vizsgálatot annak megállapítása érdekében, hogy az uniós szervek és hivatalok, úgymint az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA), biztosítják-e, hogy a tudományos adatok gyűjtése, vizsgálata és közzététele teljes mértékben független, átlátható, pártatlan, pontos és összeférhetetlenségtől mentes legyen, és hogy megfelelő politikákat és eljárási biztosítékokat alkalmaznak-e, különösen a géntechnológiával módosított szervezetek, a glifozát, a peszticidek, a növényegészségügyi és biocid termékek és a gyógyszerek esetében; ennek tekintetében további vizsgálatot javasol a tudományos bizottságok és testületek összetételéről és kiválasztási eljárásairól a teljes függetlenségük biztosítása érdekében, valamint javasolja a legszigorúbb rendszerek bevezetését a potenciális

összeférhetlenségek megakadályozása érdekében;

36. üdvözli az ombudsman azzal kapcsolatos stratégiai vizsgálatait, hogy a fogyatékossgal élő személyek milyen bánásmódban részesülnek a Bizottság közös betegségbiztosítási rendszerének keretében, valamint hogyan biztosítják a Bizottság weboldalainak és online eszközeinek akadálymentesítését a fogyatékossgal élők számára; arra ösztönzi az ombudsmant, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy az uniós igazgatás teljes mértékben és következetesen végrehajtsa a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt;
37. üdvözli, hogy az uniós ombudsman elkötelezett a nyitottság és átláthatóság felé a brexittárgyalások során; kiemeli, hogy az uniós ombudsman kedvező visszajelzést kapott mind a Tanácstól, mind pedig a Bizottságtól, a Bizottság pedig elismerte az átláthatóság fontosságát; felhívja az Egyesült Királyság kormányzatát, hogy vállaljon hasonló kötelezettséget;
38. arra bátorítja az ombudsmant, hogy folytassa az együttműködést a nemzeti ombudsmanokkal az Ombudsmanok Európai Hálózatán keresztül;
39. felhívja a Nemzeti Ombudsmanok Európai Hálózatát, hogy tanúsítsanak nagyobb éberséget annak figyelemmel kísérésében, hogy a hatóságok azonnal fellépnek-e a rendőri brutalitás, a rasszizmus és az antiszemitizmus ügyében az emberi jogok és a demokratikus kormányzás tiszteletben tartása érdekében;
40. kéri, hogy biztosítsanak további pénzügyi és emberi erőforrásokat az ombudsman hivatala számára, hogy az képes legyen megbirkózni a jelenlegi és jövőbeli munkateherrel annak érdekében, hogy eleget tehessen azon döntő fontosságú feladatának, hogy javítja az Unión belüli megfelelő ügyintézési gyakorlatokat, ami létfontosságú az Unió polgárai számára;
41. üdvözli az európai ombudsmanok hálózatának éves konferenciáját, amelyet 2017 júniusában tartottak, és amely a brexit és az Európában növekvő populizmus polgári jogokra gyakorolt káros hatásairól szólt;
42. üdvözli az ombudsman megfelelő ügyintézésért járó díját, amely elismeri az uniós közszolgálatok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy innovatív módokat találjanak a polgárbarát politikák végrehajtására;
43. megismétli, hogy kész az európai ombudsman alapokmányának¹, illetve az uniós vívmányok ahhoz kapcsolódó részeinek aktualizálására annak érdekében, hogy az ombudsman szerepe megfeleljen az uniós polgárok megfelelő ügyintézésrel kapcsolatos jelenlegi igényeinek és elvárásainak;
44. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a társadalmi párbeszédet;
45. hangsúlyozza, hogy a polgárok és az intézmények közötti bizalom kiemelkedő

¹ Az Európai Parlament határozattervezete, amely 2008. április 22-én került elfogadásra az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozat módosítására tekintettel (HL C 259. E, 2009.10.29., 116. o.)

jelentőséggel bír a jelenlegi gazdasági nehézségek közepette;

46. hangsúlyozza, hogy az európai ombudsmannak meg kell vizsgálnia, hogy milyen érdekkellentét áll fenn a Bizottságnak a trojkában betöltött szerepe, illetve a Szerződések és a közösségi vívmányok őreként betöltött szerepe között;
47. felhívja az ombudsmant annak biztosítására, hogy a Bizottság segítse elő az európai polgári kezdeményezésekkel kapcsolatos jogi tanácsadást szolgáló infrastruktúra, továbbá egy olyan jogi keret létrehozását, amely védi az európai polgári kezdeményezésben részt vevő feleket;
48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a Petíciós Bizottság jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint ombudsmanjainak vagy ennek megfelelő intézményeinek.

INDOKOLÁS

Az európai ombudsman 2017. évi tevékenységeire vonatkozó éves jelentést 2018. május 22-én hivatalosan is benyújtották az Európai Parlament elnökéhez, és az ombudsman, Emily O'Reilly jelentését 2018. május 16-án Brüsszelben ismertette a Petíciós Bizottság előtt.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 24. és 228. cikke foglalja magában az ombudsman megbízatását.

Az EUMSZ 24. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 43. cikke biztosítja az európai ombudsmannál történő panasztételhez való jogot.

Az EUMSZ 228. cikke szerint a bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére az Európai Parlament által megválasztott ombudsman jogosult.

A hivatali visszasság nem megfelelő vagy sikertelen ügyintézészt jelent. Akkor következik be, ha egy intézmény nem a jogszabályoknak megfelelően jár el, nem tartja tiszteletben a megfelelő ügyintézésre vonatkozó elveket, vagy megsérti az emberi jogokat.

A Szerződések jelenlegi változatának kulcsfontosságú, az ombudsman tevékenységeihez szorosan kapcsolódó aspektusát az EUMSZ 15. cikke foglalja magában. Az EUMSZ 15. cikke kimondja, hogy a jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalom részvételének biztosítása céljából az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával járnak el. Arról is rendelkezik továbbá, hogy bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni.

Az ombudsman szerepéhez különösen kapcsolódó másik alapot az Alapjogi Charta 41. cikkének (1) bekezdése jelenti, amely hangsúlyozza, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék”.

2017-ben 15 837 polgár fordult az ombudsmanhoz segítségért, akik közül 12 521 fő részére az ombudsman honlapján található interaktív útmutató segítségével nyújtottak tanácsot, míg a fennmaradó kérelmek közül 1135 kérelmet tájékoztatás céljából máshová továbbítottak, 2181 kérelmet pedig az ombudsman panaszként kezelt.

Az ombudsman által 2017-ben feldolgozott 2181 panasz közül 751 tartozott az ombudsman megbízatása körébe és 1430 esett azon kívül.

Az ombudsman 2017-ben 447 vizsgálatot indított (ezekből 433 alapult panaszon és 14 volt hivatalból indított vizsgálat) és 363 vizsgálatot zárt le (ebből 348 panasz alapján és 15 hivatalból indított vizsgálatot). A vizsgálatok többsége a Bizottságot érintette (256 vizsgálat, illetve 57,3%), nyomában az uniós ügynökségekkel (35 vizsgálat, illetve 7,8%), az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal (EPSO) (34 vizsgálat, illetve 7,6%), az Európai Parlamenttel

(22 vizsgálat, illetve 4,9%), az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) (17 vizsgálat, illetve 3,8%), az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF) (16 vizsgálat, illetve 3,6%) és az egyéb intézményekkel (67 vizsgálat, illetve 15,0%).

Az ombudsman a 2017-ben lezárt vizsgálatok során leginkább a következő három problémával foglalkozott: átláthatóság, elszámoltathatóság, valamint az információkhoz és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés (20,6%), szolgáltatási kultúra (16,8%) és az eljárási jogok tiszteletben tartása (16,5%). Ezen túl a problémák között szerepelnek még a következők: etikai kérdések, az uniós döntéshozatali folyamatokban való nyilvános részvétel, az alapvető jogok tiszteletben tartása, a mérlegelési jogkör megfelelő gyakorlása többek között a kötelezettségszegési eljárásokban, az uniós ajánlati felhívásokkal, támogatásokkal és szerződésekkel kapcsolatos hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, a munkaerő-felvétel, valamint az uniós személyzeti ügyek megfelelő kezelése.

Az előadó elismeri, hogy az ombudsman által hivatala ismertségének növelése céljából végrehajtott stratégia eredményeképpen 2017-ben a kezelt panaszok összes száma 1880-ról 2184-re emelkedett, az ombudsman megbízatása körébe tartozó panaszok száma pedig 711-ről 751-re.

A 2017-ben végzett stratégiai munkája keretében az ombudsmani hivatal 4 stratégiai vizsgálatot zárt le és 4 újat nyitott meg a Tanács átláthatóságával, a volt európai biztosokat érintő „forgóajtó-jelenséggel”, a Bizottság weboldalainak a fogyatékossgal élő személyek számára történő akadálymentesítésével és az EMA által végzett gyógyszerértékelésekkel összefüggő, a kérelmek benyújtását megelőző tevékenységekkel kapcsolatban. Az ombudsman 8 stratégiai kezdeményezést is elindított, többek között az Európai Tanács lobbitevékenységének átláthatóságával, az európai polgári kezdeményezés fejlesztésével, valamint a különböző uniós intézményeknél és szerveknél alkalmazandó, a „forgóajtó-jelenségre” vonatkozó szabályokkal kapcsolatban, továbbá 6 stratégiai kezdeményezést zárt le.

Az előadó aggodalommal állapítja meg, hogy az ombudsman által 2017-ben kezelt ügyek legnagyobb hányadát még mindig az átláthatósággal és elszámoltathatósággal kapcsolatos vizsgálatok, többek között az információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos vizsgálatok tették ki.

Az előadó kiemeli, hogy az EU továbbra is megalapítása óta a legsúlyosabb gazdasági, szociális és politikai válsággal néz szembe. Az Unió valamennyi intézményének, ügynökségének és hivatalának kötelességének kell éreznie, hogy biztosítsa a teljes átláthatóságot, valamint a legszigorúbb etikai és elszámoltathatósági normákat.

Az előadó szerint az EU megítélését még inkább rontja, növeli a polgárok kiábrándultságát és elégedetlenségét, hogy az uniós intézmények mostanáig nem voltak képesek eredményesen kezelni az átláthatóság hiányát az uniós döntéshozatali eljárás és a lobbitevékenységek terén, valamint az intézményeken belüli egyéb lényeges etikai problémákat.

Az előadó ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy az EU továbbra sem alkalmazza a feltétlenül szükséges és jogilag kötelező érvényű uniós átláthatósági nyilvántartást, hogy minden uniós intézmény és ügynökség, valamint harmadik felek esetében biztosítsa a lobbitevékenység teljes átláthatóságát. Az előadó ezen túlmenően kiemeli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáféréstről szóló uniós jogszabály rendkívül elavult. Az 1049/2001/EK rendelet tulajdonképpen már nem tükrözi az aktuális jogi helyzetet és az uniós

intézmények, szervek és hivatalok által alkalmazott intézményi gyakorlatokat.

Úgy gondolja ezenkívül, hogy érdemes kettőt megemlíteni a 2017-es év legjelentősebb etikai problémái közül.

Az egyik a Bizottság korábbi elnöke, José Manuel Barroso és a Bizottság jelenlegi alelnöke közötti 2017. október 25-i, a Goldman Sachs-szal való hivatalos találkozóként nyilvántartásba vett találkozó, amellyel kapcsolatban az ombudsman kiemelte, hogy nem világos a találkozó pontos jellege, és hogy érthetőek az azzal kapcsolatos aggályok, hogy a korábbi elnök előző pozícióját és volt kollégáival való kapcsolatait befolyás gyakorlására és információszerzésre használja fel.

A másik probléma azzal kapcsolatos, hogy az EKB elnöke – az ombudsmannak a tagság megszüntetésére vonatkozó ajánlása ellenére – továbbra is tagja a G30-csoportnak (G30-ak), amely magánszervezet tagjai közé olyan bankok képviselői tartoznak, amelyek közvetlen vagy közvetett felügyeletét az EKB látja el.

Az előadó hangsúlyozza, hogy a „Barroso-ügy” és az EKB elnökének a G30-csoportban való tagsága is azt bizonyítja, hogy az uniós intézményekben mindenképpen szigorúbb erkölcsi és etikai szabályokat és normákat kell alkalmazni a tisztességes és körültekintő magatartásra vonatkozó kötelezettség tiszteletben tartása, valamint a magánszektortól való teljes függetlenség biztosítása érdekében.

Az előadó szeretne emlékeztetni a hivatali visszasság azon eseteire is, amelyeket az ombudsman állapított meg azzal kapcsolatban, hogy a Tanács nem tünteti fel azon tagállamok kilétét, amelyek állást foglalnak egy adott jogalkotási eljárásban, és nem biztosít átláthatóságot a jogalkotási dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés tekintetében.

Az előadó emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bírósága (EUB) megállapította, hogy a nyilvánosság és az átláthatóság elve elválaszthatatlan az uniós jogalkotási eljárásoktól, és hogy demokratikus jogaik teljes körű gyakorlása érdekében a polgárok számára biztosítani kell az intézmények között folyó döntéshozatali eljárás részletes követésének és az összes releváns információhoz való hozzáférésnek a lehetőségét.

Az előadó ezért hangsúlyozza, hogy az uniós döntéshozatali eljárás teljes átláthatóságára van szükség, mivel a demokratikus legitimitás elvén alapuló rendszerben minden intézménynek felelnie kell tetteiért a nyilvánosság előtt.

Az előadó úgy gondolja, hogy az ombudsman döntő szerepet játszik a döntéshozatali eljárások és az uniós igazgatás teljes átláthatóságának és pártatlanságának biztosításában az állampolgárok jogainak sikeres védelme érdekében, és elismerését fejezi ki a három fő uniós intézmény informális tárgyalásainak („háromoldalú egyeztetések”) ombudsman általi vizsgálata kapcsán.

2017 folyamán az ombudsman egy konkrét esetben kiemelte, hogy szorgalmazhatja annak vizsgálatát, hogy az EU tudományos testületei rendelkeznek-e a szükséges eljárási biztosítékokkal annak biztosításához, hogy a tudományos tanácsadás minél teljesebb és függetlenebb legyen, és hogy egy adott eljárás során megfelelően alkalmazták-e ezeket a biztosítékokat.

Az előadó ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy az uniós szinten felhasznált tudományos adatok és az alkalmazott eljárások – amelyek többek között géntechnológiával módosított szervezetek, peszticidek és glifozát engedélyezéséhez vezettek – jelentős kritikákat és széles körű nyilvános vitát váltottak ki. Az előadó ezért felkéri az ombudsmant, hogy indítson stratégiai vizsgálatot annak megállapítása érdekében, hogy az uniós szervek és hivatalok, úgymint az ECHA, az EFSA és az EMA, biztosítják-e, hogy a tudományos adatok gyűjtése és vizsgálata teljes mértékben független, átlátható, pontos és összeférhetetlenségtől mentes legyen, és hogy megfelelő politikákat és eljárási biztosítékokat alkalmaznak-e.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	21.11.2018
A zárószavazás eredménye	+: 26 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Takis Hadjigeorgiou, Peter Jahr, Rikke-Louise Karlsson, Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl, Notis Marias, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs, Gabriele Preuß, Eleni Theocharous, Cecilia Wikström
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Rosa D'Amato, Urszula Krupa, Kostadinka Kuneva, Julia Pitera, Ángela Vallina
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Asim Ademov, Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

26	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Cecilia Wikström
ECR	Urszula Krupa, Notis Marias, Eleni Theocharous
EFDD	Rosa D'Amato, Eleonora Evi
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Kostadinka Kuneva, Ángela Vallina
NI	Rikke-Louise Karlsson
PPE	Asim Ademov, Pál Csáky, Rosa Estaràs Ferragut, Peter Jahr, Svetoslav Hristov
S&D	Malinov, Lukas Mandl, Julia Pitera, Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu
Verts/ALE	Andrea Cozzolino, Miriam Dalli, Gabriele Preuß Margrete Auken, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs

0	-
	0

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás